

தமிழிற் செய்ப்பாட்டுவினைப் பாவனை: ஒரு அவதானக் குறிப்பு

சி. சிவசேகரம்

தமிழ் இலக்கண
நூல்களிற்
செய்ப்பாட்டு
வினை
வாக்கியங்கள்
பற்றிய
விளக்கங்கள்
குறைவு.
செய்ப்பாட்டு
வினை
வாக்கியங்கள்
கணிசமாகப்
புழங்கும்
ஆங்கிலத்திலும்
குறிப்பான
நோக்கங்கட்கன்றி
அவற்றைப்
பயன்படுத்தல்
அரிது.

பொதுவாக, வாக்கியங்கள் இரு வகைப்படும். ஒரு வகையின, ஒரு பொருளை அடையாளப்படுத்துவன. அவற்றைக் குறிப்புநிலை வாக்கியங்கள் என்பர். மறு வகையின ஒரு நிகழ்வைக் கூறுவன. அவற்றைத் தெரிநிலை வாக்கியங்கள் என்பர். தெரிநிலை வாக்கியங்களிற் பெரும்பாலானவை எழுவாய், செயப்படுபொருள், வினை எனும் மூன்று கூறுகளையுடையன. எழுவாய் - செயப்படுபொருள் - வினை எனும் வரிசை, சமகாலத் தமிழுக்கு மிக ஏற்றது. ஆயினும், கருத்துக் குழப்பமின்றேல், வரிசை மாற்றியும் எழுதலாம்: “யானை காட்டை அழித்தது” என்பதைக், “காட்டை அழித்தது யானை” “அழித்தது யானை காட்டை” என்றும் பிறவாறும் எழுதலாம்.

வாக்கியத்தின் செயப்படுபொருள் எழுவாயாக அமையுமாறும் வாக்கியத்தை மாற்றி எழுதலாம். அப்போது, வினைச்சொல் அதற்கமைய மாறும். முற்கூறிய வாக்கியம் “காடு யானையால் அழிக்கப்பட்டது” என அமையும். இச் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியம் குறிப்புநிலை வாக்கியப் பண்புடையது. அது “காடு” எனும் எழுவாயை அடையாளப்படுத்துமன்றிக் காட்டின் செயலைக் குறிக்காது. செய்வினையைச் செய்ப்பாட்டுவினையாக்கப் “படு” என்ற தெரிநிலை வினைச்சொல்லைச் செய்வினையுடன் இணைப்பர்.

தமிழுக்குச் செய்ப்பாட்டு வினை காலத்தாற் பிற்பட்டதெனினும், செய்ப்பாட்டுவினைச் சொல்லில் வரும் படு (பட்டது, படும், படுவது ஆகியன) தொல்காப்பியத்தில் உள்ளமையை அறிவோம். எனினும், தமிழ் இலக்கண நூல்களிற் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் குறைவு. செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்கள் கணிசமாகப் புழங்கும் ஆங்கிலத்திலும் குறிப்பான நோக்கங்கட்கன்றி அவற்றைப் பயன்படுத்தல் அரிது.

செய்வினை வாக்கியங்கள் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களினும் நேர்த்தியானவை என்பது கட்டுரையாளரின் கருத்தாயினும், கட்டுரையின் நோக்கம் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களின் பாவனையை மறுப்பதல்ல. செய்ப்பாட்டுவினைச் சொற்களின் வலிந்த அல்லது

மிகையான பாவனையின் கேடான சில விளைவுகளை விளக்குவதும் பொருத்தமான மாற்றுக்களைச் சட்டுவதுமே கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம்.

ஒரு வாக்கியத்தின் எழுவாய் நிச்சயமற்றதெனின் அல்லது எழுவாயைத் தவிர்க்க வேண்டின் அதைச் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக்கல் தகும். உதாரணமாக,

“குழாய் பரிசோதிக்கப்பட்டது”.

இங்கு யார் பரிசோதித்தார் என்பது தெரியாமலோ அதைத் தெரிவிக்க வேண்டாமலோ “பரிசோதிக்கப்பட்டது” என்ற செயப்பாட்டு வினையுடன் வாக்கியம் அமைகிறது.

“யாரோ குழாயைப் பரிசோதித்தார்” என அதைச் செய்வினை வாக்கியமாக்கலாம். ஆனால் அது சொல்ல முற்பட்ட விடயத்தினின்று விலகி எவர் பரிசோதித்தார் என்ற விசாரணையின்பால் வாக்கியத்தைத் திசைதிருப்பும்.

தெரிநிலை வாக்கியங்கள், குறிப்புவினை வாக்கியங்கள் என வகைப்படும் வாக்கியங்களிற் குறிப்புவினை வாக்கியங்களில் உண்மையான வினைச்சொல் தோன்றுவதில்லை. தமிழ் இலக்கண மரபு அதனைப் புறக்கணிப்பினும், குறிப்புநிலை வாக்கியங்களிற் செயப்படுபொருள் இல்லாமையாலேயே அவற்றைச் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களாக மாற்ற இயலாது.

பின்வரும் குறிப்புநிலை வாக்கியங்கள் மேற்கூறியதை உணர்த்தப் போதியன:

அவன் கரியன். (அவன் கரியன் ஆவான்)

கனவு இனிது. (கனவு இனிது ஆகும்)

தெரிநிலை வாக்கியங்கள் யாவற்றையும் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களாக்க இயலாது. செயப்படுபொருளை ஏற்கும் ஒரு வாக்கியத்தையே செயப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக்கலாம். பின்வரும் தெரிநிலை வாக்கியங்களை நோக்குவோம்:

அவன் எழுந்தான்.

அவன் எடுத்தான். (அவன் எதையோ எடுத்தான்.)

அவன் படித்தான். (அவன் படிப்பில் ஈடுபட்டான்/அவன் நூலொன்றைப் படித்தான்.)

இம் மூன்று வாக்கியங்களில் முதலாவது செயப்படுபொருளை ஏற்காது. இரண்டாவதற்குச் செயப்படுபொருள் உண்டெனினும் அது வாக்கியத்தில் இல்லை. மூன்றாவதிற் “படித்தான்” என்பது எதைக் குறிக்கிறதோ அதற்கமையச் செயப்படுபொருள் இருக்கும் அல்லது இராது.

ஒரு
வாக்கியத்தின்
எழுவாய்
நிச்சயமற்ற
தெனின் அல்லது
எழுவாயைத்
தவிர்க்க
வேண்டின்
அதைச்
செயப்பாட்டுவினை
வாக்கியமாக்கல்
தகும்.
உதாரணமாக,

இவற்றைவிட ஏவல் வினைமுற்று வாக்கியங்களும் வியங்கோள் வினைமுற்று வாக்கியங்களும் உள்ளன. அவற்றுக்குரிய உதாரணங்கள் முறையே பின்வருமாறு:

நீங்கள் வாருங்கள்.

தீதெலாம் ஒழிக.

தெரிநிலை வாக்கியங்களில் ஒரு பகுதியின மட்டுமே செயப்படு பொருளை உடையன எனக் காணலாம். எனவே தெரிநிலை வாக்கியங்களைச் செயப்படுபொருள் குன்றிய வாக்கியங்களெனவும் செயப்படுபொருள் குன்றா வாக்கியங்கள் எனவும் வேறுபடுத்துவர். தன்வினை வாக்கியங்களிற் செயப்படுபொருள் இல்லை. பின்வரும் தன்வினை வாக்கியங்கள் மேற்கூறியதை விளக்குவன:

நான் நடந்தேன்.

நீ சிரித்தாய்.

அவன் அழுவான்.

காரணவினை வாக்கியங்களில் எப்போதும் செயப்படுபொருள் இருக்கும். பலர் அவற்றைப் பிறவினைக்குள் அடக்கினும் அவை தனித்துவமானவை என்பதால் அவற்றை வேறாகக் கருதல் தரும் என்பது நு.:மான் உட்பட்ட சிலரது கருத்து.

பிறவினை வாக்கியங்கள் செயப்படுபொருள் குன்றாதவை:

நான் அடித்தேன்.

நீ சமைப்பாய்.

அவன் எடுப்பான்.

பிறவினை வாக்கியங்கள் செயப்படுபொருள் உடையன. இவற்றில் எவரை, எதை என்ற இரண்டாம் வேற்றுமை (ஐ) உருபுடன் கூடியவொரு செயப்படுபொருள் தொக்கிநிற்கிறது.

சில வினைச்சொற்கள் தன்வினையாகவோ பிறவினையாகவோ வரலாம். உதாரணமாக:

நான் யோசித்தேன்.

இதில், எதையும் குறிப்பாக யோசித்தல், நான் இன்னதை யோசித்தேன் என வாக்கியம் கூறும். அவ்வாறு கூறாவிடத்து, நான் என்பாட்டில் மனதை ஓடவிட்டேன் என்பதையே வாக்கியம் குறிக்கும்.

காரணவினை வாக்கியங்களில் எப்போதும் செயப்படுபொருள் இருக்கும். பலர் அவற்றைப் பிறவினைக்குள் அடக்கினும் அவை தனித்துவமானவை என்பதால் அவற்றை வேறாகக் கருதல் தரும் என்பது நு.:மான் உட்பட்ட சிலரது கருத்து. உதாரணமாக:

நான் செய்வித்தேன்.

நீ அழைப்பிக்கிராய்.

அவன் ஆட்டுவிப்பான்.

இவ்வாறான வாக்கியங்களைத் தன்வினை வாக்கியங்களின் அடிப்படையிலும் பிறவினை வாக்கியங்களின் அடிப்படையிலும் பெறலாம். உதாரணமாக:

நான் நடந்தேன். → நான் நடப்பித்தேன்.

நான் சமைத்தேன். → நான் சமைப்பித்தேன்.

மேலுள்ள இரு காரணவினை வாக்கியங்களிலும் யாரை அல்லது எதை என்ற செயப்படுபொருள் தொக்கிநிற்கிறது. எனவே, பிறவினை வாக்கியங்களும் காரணவினை வாக்கியங்களும் செயப்படு பொருளுடையன எனலாம். இவ்வகை வாக்கியங்களைச் செயப்பட்டுவினை வாக்கியங்களாக்கலாமெனினும் விலக்குகள் உள்ளன. உதாரணமாக:

அவள் அவனை மணந்தாள்.

நிலவு வாளைப் பிரிந்தது.

உன்னையே நீ அறிவாய்.

இவ்வாறான வாக்கியங்களைச் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களாக்க இயலாது. “அவன் அவளால் மணக்கப்பட்டான்” என்றோ “வானம் நிலவாற் பிரிக்கப்பட்டது” என்றோ எழுதுவதன் அபத்தம் நமக்கு விளங்கும். “நீ உன்னால் அறியப்படுவாய்” என்பது செல்லுமெனினும், அது அதற்குரிய செய்வினை வாக்கியத்தின் முறையான பிரதிபலிப்பல்ல.

எவ்வாறாயினும், தெளிவாகவே ஒரு எழுவாயும் செயப்படு பொருளும் உள்ளபோது செய்வினை வாக்கியங்கள் அமைக்கவும் விளங்கவும் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களை விட எளியன என உணர்த்தக் கீழ்வரும் உதாரணங்கள் போதியன.

ஆசிரியர் பிரம்பை எடுத்தார். → பிரம்பு ஆசிரியரால் எடுக்கப்பட்டது.

ஆசிரியர் பிரம்பை எடுப்பித்தார். → பிரம்பு ஆசிரியரால் எடுப்பிக்கப்பட்டது.

செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்கள் செய்வினை வாக்கியங்களை விட நீண்டவை மட்டுமன்றி விளங்கவுங் கொஞ்சங் கடினமானவை. எவ்வாறாயினும், முன்பு கூறியது போல, எழுவாய் நிச்சயமற்றதெனின் அல்லது தவிர்க்க உகந்ததெனின் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்கள் பொருந்தும் எனக் கீழ்வரும் உதாரணங்களிற் காணலாம்.

நாயை விரட்டினார். → நாய் விரட்டப்பட்டது.

கோலை எடுப்பார்கள். → கோல் எடுக்கப்படும்.

எழுவாயைத் தவிர்க்கக் காரணம், வினையை ஆற்றியவரைத் தெரியாமையிலலாவிடின் அதைக் கூறாமை தரும் என்பதாயிருக்கலாம்.

செயப்பாட்டுவினை
வாக்கியங்கள்
செய்வினை
வாக்கியங்களை
விட நீண்டவை
மட்டுமன்றி
விளங்கவுங்
கொஞ்சங்
கடினமானவை.

எவரையுஞ்
 சுட்டுவது
 பண்பல்ல
 எனக் கருதின்,
 முன்னிலை,
 படர்க்கை
 வாக்கியங்களையும்
 செய்ப்பாட்டுவினை
 வாக்கியங்களாக்
 கலாம்.
 எவ்வாறும்,
 செய்வினை
 வாக்கியங்கள்
 செய்ப்பாட்டுவினை
 வாக்கியங்களை
 விடச்
 தெளிவானவை.

விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளிற் பொதுவாகத் தன்மை வாக்கியங்களைப் பலருந் தவிர்ப்பர். “நான் இதைச் செய்தேன்” என்பதினும் “இது செய்யப்பட்டது” என எழுதல் தன்னடக்கமானது. அவ்வாறே, எவரையுஞ் சுட்டுவது பண்பல்ல எனக் கருதின், முன்னிலை, படர்க்கை வாக்கியங்களையும் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களாக் கலாம். எவ்வாறும், செய்வினை வாக்கியங்கள் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களை விடச் தெளிவானவை.

இக் கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம், செய்ப்பாட்டுவினையின் விளைவாகச் சிக்கலான சொல்லமைப்புகளும் சொற்றொடர் அமைப்புகளும் அமைவதைச் சுட்டுவதாகும். பின்வரும் உதாரணங்கள் இதை விளக்கப் போதியன.

இரும்பாற் செய்யப்பட்ட கத்தி (இரும்பாலான கத்தி இரும்புக் கத்தி)

மேற்குறித்த நீண்ட சொற்றொடர் “கத்தி இரும்பாற் செய்யப்பட்டது” என்ற செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தினின்று பிறந்தது. “இரும்பாலான கத்தி” என்பது “கத்தி இரும்பாலானது” என்ற தெரிநிலை வாக்கியத்திற் தோன்றியது.

கற்கப்பட்ட பாடம் (கற்ற பாடம்)

விளக்கப்பட்ட சட்டம் (விளக்கிய சட்டம்)

பேசப்படும் விடயம் (பேசும் விடயம்)

மேற்கண்ட உதாரணங்களில், அடைப்புக்குள் உள்ள செய்வினைப் பெயரடைகள் செய்ப்பாட்டு வினைப் பெயரடைகளாகின. வேண்டின், செய்வினை வினையடைகளையும் செய்ப்பாட்டு வினையடையாக்கலாம்.

தெருவில் வீசப்பட்டுக் கிடந்தது. (தெருவில் வீசிக் கிடந்தது)

மரம் வீழ்த்தப்பட்டுத் தெரிந்தது. (மரம் வீழ்த்தித் தெரிந்தது,

மரம் வீழ்ந்து தெரிந்தது)

செய்ப்பாட்டுவினைக்குரிய “படு” என்ற துணை வினைச்சொல்லினின்று பிறந்த “படும்” “பட” என்பன பெயரடைகளிலும் வினையடைகளிலும் அமையலாம்.

பம்பாய் எனப்படும் நகரம் இனி மும்பாய் எனப்படும். (பம்பாய் எனும் நகரம் இனி மும்பாய் எனப்படும்)

(இறுதியில் வரும் “படும்”, யார் அதை மும்பாய் என்பர் என்பதைத் தவிர்க்குமாறு “எனப்படும்” என்ற செய்ப்பாட்டு வினையாகிறது.)

“தில்லை எனப்படுவதும் சிதம்பரம் எனப்படுவதும் ஒன்றா?”
 (தில்லை என்பதும் சிதம்பரம் என்பதும் ஒன்றா?)

சரியாகச் சொல்லப்படவேண்டும் (சரியாகச் சொல்ல வேண்டும்)
 சரியாகச் சொல்லப்படுதல் வேண்டும் (சரியாகச் சொல்லுதல் வேண்டும்)

முதலிரு உதாரணங்களையும் மேலுஞ் சிக்கனமாக “பம்பாயை இனி மும்பாய் என்பர்” என்றும் “தில்லையும் சிதம்பரமும் ஒன்றா?” என்றும் எழுதலாம். எனினும், நடைமுறையில் ஒரேவாறு பொருள்கொள்ளப்பெறினும், “என்பர்” என்பது “எனப்படும்” என்பதின் வேறுபட்டது. அவ்வாறே “தில்லையும்” “தில்லை என்பதும்” என்பன வேறுபடுவன.

மேற்கூறிய “ஒழுங்கான” செயப்பாட்டுவினையாக்கங்கட்கும் மேலாகப் பலவாறான ஒழுங்கீனமான செயப்பாட்டுவினைத் தோற்ற முள்ள வினையாலாகு பெயர்களையும் பெயரடைகளையும் வினையடைகளையும் வழக்கிற் காணுகிறோம்.

பெயர் : அடியுண்ணப்பட்டவன் (அடிபட்டவன், அடியுண்டவன்)

பெயரடை : பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட (பெற்றுக்கொண்ட, பெறப்பட்ட, பெற்ற)

வினையடை : அறிந் துவைத் துக் கொள்ளப்பட்டபடி (அறிந்துவைத்தபடி, அறிந்தபடி)

செயப்பாட்டுவினை
 வாக்கியங்களை
 மொழி
 பெயர்ப்புகளில்
 அதிகம்
 கண்டுள்ளேன்.
 செய்தி
 ஊடகங்களில்
 அதன் பாவனை
 மிகுந்து
 வருவதையுங்
 கூறவேண்டும்.
 செயப்பாட்டு
 வினைச் சொல்
 எப்போதும்
 அதன் அயல்
 மூலத்தினின்று
 வருவதாக நான்
 நம்பவில்லை.

செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களை மொழி பெயர்ப்புகளில் அதிகம் கண்டுள்ளேன். செய்தி ஊடகங்களில் அதன் பாவனை மிகுந்து வருவதையுங் கூறவேண்டும். செயப்பாட்டுவினைச் சொல் எப்போதும் அதன் அயல் மூலத்தினின்று வருவதாக நான் நம்பவில்லை. பின்வரும் வாக்கியங்களில் எதுவும் ஒரு ஆங்கிலச் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தின் நேரடித் தமிழாக்கமாகாது.

“இறந்தவர் கள்வனாற் கொல்லப்பட்டாரென்று பொலிசாராற் சோடிக்கப்பட்ட வழக்குச் செல்லுபடாததென்று மாவட்ட நீதிமன்றத்தாற் தீர்க்கப்பட்டதற்கு மாறாகப் பொலிசாரால் மேன்முறையீடு செய்யப்பட்ட வழக்கு இன்று விசாரணைக்கு எடுக்கப்படும்.”

(“இறந்தவரைக் கள்வன் கொன்றானென்று பொலிசார் சோடித்த வழக்குச் செல்லாதென்று மாவட்ட நீதிமன்றம் தீர்த்ததை மறுத்துப் பொலிசார் மேன்முறையீட்ட வழக்கு இன்று விசாரிக்கப்படும்.”)

வழக்கை யார் விசாரிப்பர் எனத் தெரியாததால் முழு வாக்கியமும் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியமாகிறது. அல்லாவிடின் வாக்கியம் அதினுஞ் சிக்கனமாக அமையும்.

“செம்பு பொன்னாக்கப்பட்டு நகையாக்கப்படும் வித்தை எவராலும் சொல்லப்படுமா?” (“செம்பைப் பொன்னாக்கி நகையாக்கும் வித்தையை எவரும் சொல்வரா?”)

ஒரு
வாக்கியத்தை
வலிந்து
செயப்பாட்டு
வினை
வாக்கியமாக்கல்
வாக்கியங்களை
நீட்டித்
தெளிவைக்
குறைப்பதை
எளிதாக
அறியலாம்.

ஒரு வாக்கியத்தை வலிந்து செயப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக்கல் வாக்கியங்களை நீட்டித் தெளிவைக் குறைப்பதை எளிதாக அறியலாம். அத்துடன், செயப்பாட்டுவினை சார்ந்த “அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட” (உதவி) போன்ற பெயரடைகளும் “முறிக்கப்பட்டு” (ஓட்டப்படுகின்றன) போன்ற வினையடைகளும் பரவுவதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். “அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட உதவி” என்பதை “அரசாங்கம் வழங்கிய உதவி” அல்லது பொருந்துமாயின் “அரசாங்க உதவி” என எழுதலாம். “முறிக்கப்பட்டு ஓட்டப்படுகின்றன” என்பதை “முறித்து ஓட்டப் படுகின்றன” அல்லது “முறித்து ஓட்டுகின்றனர்” என எழுதலாம்.

தமிழின் வலிமை அதன் விஞ்ஞான - முறையான எளிய சொற்களிலும் சொற்றொடர்களிலும் வாக்கியங்களிலும் உள்ளது. மொழிக் கல்வியாளர்கள் இதைப் பாடசாலைகளிலும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களிலும் வலியுறுத்தல் நன்று. இக் காரணத்தாற், செயப்பாட்டு வினை வாக்கியங்கள் எப்போது தேவை, எப்போது தேவையில்லை என்ற சிந்தனைத் தெளிவு மொழிக் கல்வியின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

“தொல்காப்பியம்” (1961): (முழுவதும்), புலியூர்க் கேசிகன் தெளிவுரை, சென்னை: பாரி நிலையம்.

“நன்னூல்” (1992): (காண்டிகையுரை: சொல்லதிகாரம்), ஆறுமுக நாவலர், சென்னை: முல்லை நிலையம்.

ஆறுமுகநாவலர், “இலக்கணச் சுருக்கம்” யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை.
நு.மான், எம்.ஏ., “தற்காலத் தமிழிலக்கணம்”, கல்முனை: வாசகர சங்கம்.